

Posudek vedoucího bakalářské práce

Petr Kocourek, Podoba práce a její pozice a role v konstituci vědomí u F. Nietzscheho a G.W.F. Hegela a rozdíl mezi nimi.

Doc. PhDr. Ladislav Benyovszky, CSc

Studie zkoumá úlohu a podobu motivu práce (Arbeit) u Hegela – na půdě oddílů *Sebevědomí a Rozum Fenomenologie ducha* - a u F. Nietzscheho, s akcentací její úlohy v konstituci vědomí.

Za nejcennější na této bakalářské práci, považuji to, že čtenáři ukáže, že a jak ze zásadní rozdílnosti pojetí bytí (Sein), resp. dění (Werden), vyplývá zásadní rozdílnost pochopení motivu práce i různost jeho celkové ontologické relevance, k čemuž byl autor jako k výsledku předchozími rozbory doveden v závěrečné komparaci obou stanovisek (ss. 48 – 49). Z rozdílnosti závažnosti a postavení tohoto motivu v myslitelských dílech Hegela a Nietzscheho také vyplývá, že první tři pětiny bakalářské práce tvoří rozbory pracovního motivu ve *Fenomenologii ducha*, zatímco Nietzschemu je vnějšně měřeno, věnováno málo místa. Přesto, pro mne samého bylo přínosné spíše autorovo vyrovnávání se s Nietzschem, neboť tam bylo zapotřebí nahlédnout, jak se tento motiv (který autor sám musí vidět věcně) zračí tam, kde se zdánlivě vůbec, resp. jen sporadicky, vyskytuje. Pochopení a posléze regulární filosofické vykazání motivu práce jako komponenty tvorby (Schaffen), odhalení souvislosti neúčelového pojetí tvorby u Nietzscheho s konceptem vůle (Wille zur Macht), následné vyvození důsledků pro pojetí tohoto motivu i identifikace různosti teorií *praxe a vůle k moci*, považuji za autorův výborný filosofický výkon.

V konkrétním provedení je zajisté ještě mnoho dílčích nedostatků. Po relativně nereductivním předvedení slavné dialektiky panství a rabství následující shrnutí stanovisek stoicismu, skepticismu a nešťastného vědomí je místy tak tezovité, že si nejsem jist, zda je pro neinformovaného čtenáře průhledné. Také rozbor *o sobě a pro sebe reálné individuality* by zajisté mohl být přesnější, nicméně z hlediska cíle práce v tom vidím jen druhotný nedostatek. Nepovažuji také někdy za příliš šťastné autorovy dokreslující analogie v poznámkách (pozn. 20, s. 12, 70, s. 32, 73 s. 32), v některém případě i způsob vyjádření, který sugeruje jako by se některá parciální stanoviska Hegelovy *Fenomenologie ducha* sama v sobě vnitřně měnila – konkrétně např. *rab* jako by se proměňoval (s. 13 aj.) -, nemám však tyto záležitosti ve studii za rozhodující. Pan kolega Kocourek podal nesporně na bakalářskou práci výtečný až pozoruhodný filosofický výkon a navrhuji mu proto hodnocení *výborně*.

V Praze 12.3.2011